

“मीठे बच्चे- बाबा दूर देशबाट आउनुभएको छ तिमी बच्चाहरूको लागि नयाँ राज्य स्थापना गर्न, तिमी अहिले स्वर्गको लायक बनिरहेका छौ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूको शिवबाबामा अटुट निश्चय छ, उनीहरूको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- उनीहरू आँखा चिम्लेर बाबाको श्रीमतमा चलिरहन्छन्, जे आज्ञा मिल्छ । कहिल्यै छयाल पनि आउँदैन- यसमा कुनै नोक्सान नहोस् किनकि यस्ता निश्चयबुद्धि बच्चाहरूको जवाफदेही बाबा हुनुहुन्छ । उनीहरूलाई निश्चयको बल मिल्छ । अवस्था अडोल र अचल हुन्छ ।

गीत:- तुम्हीं हो माता, तुम्हीं पिता हो...

ओम् शान्ति । यो महिमा कसको सुन्यौ ? जसलाई तिमी बच्चाहरू बाहेक दुनियाँमा अरू कसैले जान्दैन । यो हो उच्च भन्दा उच्च बाबाको महिमा । बाँकी जसको महिमा गरे पनि त्यो फालतू हुन जान्छ । उच्च भन्दा उच्च एक बाबा नै हुनुहुन्छ । तर बाबाको पहिचान कसले देओस् । स्वयं आएर आत्माको र आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । कुनै पनि मनुष्यलाई आत्माको पनि पहिचान छैन । भन्न त भन्छन्- महान् आत्मा, जीव आत्मा । शरीर जब छुट्छ भने भन्छन्- आत्मा निस्कन्छ । शरीर मुर्दा हुन्छ । आत्मा अविनाशी छ । त्यो कहिल्यै पनि समाप्त हुँदैन । आत्मा जुन तारा जस्तै छ, त्यो अति सूक्ष्म छ । यी आँखाले देख्न सकिँदैन । कर्तव्य सबै आत्माले गर्छ । तर घरी-घरी देह-अभिमानमा आउँछन् त्यसैले भन्छन्- म फलानो हुँ, मैले यो गर्छु । वास्तवमा गर्ने सबै आत्माले हो । शरीर त अंग हो । यी साधु आदिले पनि जान्दछन्- आत्मा धेरै सूक्ष्म छ, जुन भृकुटीको बीचमा रहन्छ । तर उनीहरूमा यो ज्ञान छैन- आत्मामा यो पार्ट खेल्ने संस्कार छ । कसैले भन्छन्- आत्मामा संस्कार हुँदैन, आत्मा निर्लेप छ । कसैले भन्छन्- संस्कार अनुसार जन्म मिल्छ । धेरै मतभेद छ । यो पनि कसैलाई थाहा छैन- कुन आत्माले ८४ जन्म लिन्छ ? तिमीले जान्दछौ- सूर्यवंशीहरूले नै ८४ को चक्र लगाउनुपर्छ । आत्मा नै ८४ को चक्र लगाएर पतित बन्छ । त्यसलाई अब पावन कसले बनाउने ? पतित-पावन उच्च भन्दा उच्च एक बाबा नै हुनुहुन्छ । उहाँको महिमा सबैभन्दा उच्च छ । ८४ जन्म सबैले त लिँदैनन् । पछि आउनेले त ८४ जन्म लिन सक्दैनन् । सबै एकैचोटि त आउँदैनन् । जो सूर्यवंशी राजा र प्रजा सत्ययुगमा सबैभन्दा पहिले आउँछन्, उनीहरूको ८४ जन्म हुन्छ । पछि गएर त मनुष्यहरूको धेरै वृद्धि हुन्छ । फेरि कसैको ८३ कसैको ८० जन्म हुन्छ । वहाँ सत्ययुगमा त पूरा १५० वर्ष आयु हुन्छ । कोही छिट्टै मर्न सक्दैन । यी कुरा बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । अब कसैले परमपिता परमात्मालाई जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- जस्तो तिम्रो आत्मा छ, त्यस्तै मेरो पनि आत्मा छ । तिमी केवल जन्म-मरणमा आउँछौ, म आउँदिनँ । मलाई बोलाउँछन् पनि तब, जब पतित बन्छन् । जब धेरै दुःखी हुन्छन्, तब बोलाउँछन् । यस समयमा तिमी बच्चाहरूलाई शिवबाबाले पढाइरहनु भएको छ ।

कसैले सोध्छन्- परमात्मा आउनुहुन्छ, यो कसरी मान्ने ? उनीहरूलाई सम्झाउनु छ- सबैले पुकार्छन्, हे पतित-पावन आउनुहोस् । उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । उहाँको आफ्नो शरीर छैन, आउनु पनि छ पतित दुनियाँमा । पावन दुनियाँमा त आउनुहुन्न । यसरी सम्झाउनुपर्छ । यो पनि सम्झाउनु छ- परमात्मा यति सानो हुनुहुन्छ, जस्तो आत्मा सानो छ । तर उहाँ हुनुहुन्छ मनुष्य सृष्टिको

२०७३ वैशाख १५ बुधवार २७-०४-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बीजरूप, ज्ञानका सागर। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई परमपिता परमात्मा भन्छौ। पुकार्छौ, त्यसैले अवश्य आउँछु नि। गायन पनि छ— दूर देशका रहनेवाला आया देश पराया। अहिले बाबाद्वारा थाहा भएको छ— हामी पराई देश अर्थात् रावणको देशमा छौं। सत्ययुग त्रेतामा हामी ईश्वरीय देश अर्थात् आफ्नो देशमा थियौं फेरि द्वापरदेखि लिएर हामी पराई देश, पराई राज्यमा आउँछौं। वाम मार्गमा आउँछौं। फेरि भक्ति शुरू हुन्छ। सबैभन्दा पहिले शिवबाबाको भक्ति गर्न थाल्छन्। उनीहरूले शिवको यति ठूलो लिंग बनाउँछन्, तर यति ठूलो त उहाँ हुनुहुन्छ। अहिले तिमीले बुझेका छौ— आत्मा र परमात्मामा के फरक छ ? उहाँ ज्ञानका सागर सदा पावन, सुखका सागर, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ। यो परम आत्माको महिमा हो नि। बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्। उहाँ हुनुहुन्छ परमपिता, जो कल्प-कल्प आउनुहुन्छ। दूर देशमा रहने मुसाफिरलाई बोलाउँछन्, उहाँको महिमा गाउँछन्। ब्रह्मा, सरस्वतीलाई त बोलाउँदैनन्। पुकार्छन् निराकार परमात्मालाई। आत्माले बोलाउँछ— दूर देशमा रहनेवाला अब आउनुहोस् पराई देशमा... किनकि सबै पतित बनेका छन्। म पनि आउँछु तब, जब रावण राज्य खतम हुनु छ। म आउँछु पनि संगमयुगमा। यो कसैलाई थाहा छैन। भन्छन् पनि— उहाँ परम आत्मा बिन्दु हुनुहुन्छ। आजभोलि फेरि भन्छन्— आत्मा नै परमात्मा, परमात्मा नै आत्मा। आत्मा नै परमात्मा हुन सक्दैन। आत्मा परमात्मा दुवै अलग-अलग हुन्। रूप दुवैको उस्तै छ। तर आत्मा पतित बन्छ, ८४ जन्मको पार्ट खेल्नुपर्छ। परमात्मा जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ। यदि आत्मा नै परमात्मा भन्छौ भने के सतोप्रधान परमात्मा, तमोप्रधानमा आउनुहुन्छ ? होइन, यो त हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु सर्व आत्माहरूको सेवा गर्न। मेरो जन्म पनि भनिदैन। म आउँछु नै नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाउन। पराई देशमा आएको छु स्वर्ग स्थापना गर्न। बाबाले नै आएर हामीलाई स्वर्गको लायक बनाउनुहुन्छ। यो पनि सम्झाइएको छ— आत्माहरूको पार्ट आ-आफ्नो छ। परमात्मा जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ। आउनु पनि अवश्य हुन्छ त्यसैले त शिवरात्रि मनाउँछन्। तर उहाँ कहिले आउनुहुन्छ ? यो कसैले जान्दैन। त्यसै शिवजयन्ती मनाउँदै आएका छन्। अवश्य संगममा नै स्वर्गको स्थापना गर्न आउनुभएको थियो। पतितहरूलाई पावन बनाउन अवश्य संगममा आउनुहुन्छ नि। पावन सृष्टि हो स्वर्ग। भन्दछन्— पतित-पावन आउनुहोस्। फेरि अवश्य पतित दुनियाँको विनाशको समय हुन्छ, तब नै पावन दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ। युग-युगमा त आउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई संगममा नै आएर पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु छ। यो पराई देश हो, रावणको देश। तर यो कुनै मनुष्यले कहाँ जान्दछन् र— अहिले रावणको राज्य चलिरहेको छ। कहिलेदेखि रावणको राज्य शुरू भयो, केही पनि थाहा छैन। सबैभन्दा पहिले आत्मा र परमात्माको रहस्य सम्झाउनु छ, फेरि सम्झाउनु छ— उहाँ कल्पको संगमयुगमा पावन बनाउन आउनुहुन्छ। यो काम उहाँ कै हो नकि श्रीकृष्णको। श्रीकृष्ण त स्वयं नै ८४ जन्म लिएर तल झर्छन्। सूर्यवंशी सबै तल झर्छन्। वृक्ष आधा ताजा, आधा पुरानो कहाँ हुन्छ र। जीर्ण अवस्था सबैको हुन्छ। कल्पको आयुको बारेमा पनि मनुष्यहरूलाई थाहा छैन। शास्त्रहरूमा लम्बा-चौडा आयु बताएका छन्। यो बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यसमा अरू प्रश्न उठ्न सक्दैन। रचयिता बाबाले सत्य नै बोल्नुहुन्छ। हामी यतिका बी.के. छौं। सबैले मान्दछन्, अवश्य हुनुहुन्छ तब त मान्छन्। पछि गएर जब निश्चय हुन्छ तब समझमा आउँछ। सबैभन्दा पहिले मनुष्यहरूलाई यो सम्झाउनु छ—

परमपिता परमात्मा निराकार दूरदेशबाट आउनुभएको छ । तर कुन शरीरमा आउनुहुन्छ ? सूक्ष्मवतनमा आएर के गर्नुहुन्छ ? अवश्य पनि यहाँ नै आउनुपर्छ । प्रजापिता ब्रह्मा पनि यहाँ नै हुनुपर्छ । ब्रह्मा को हुन् ? यो पनि बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ । जसमा प्रवेश गर्नुभएको छ, उनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनथे भने बच्चाहरूले पनि जान्दैनथे । बच्चाहरू पनि तब बन्छन् जब मैले आफ्नो बनाउँछु । मैले यी साकार सहित बच्चाहरूलाई सम्भाउँछु— के तिमीहरूले आफ्नो जन्मलाई भुलिसक्यौ ? अब सृष्टिको चक्र पूरा हुन्छ फेरि दोहोरिन्छ । म आएको छु पावन बनाउन, राजयोग सिकाउन । पावन बन्ने अरू कुनै बाटो छैन । यदि मनुष्यहरूले यो रहस्यलाई जान्दथे भने गंगा आदिमा स्नान गर्न, मेला आदिमा जाँदैनथे । यी पानीको नदीहरूमा त सदैव स्नान गरिरहन्छन् । द्वापरदेखि गर्दै आएका छन् । सम्भन्छन्— गंगामा डुबकी लगायो भने पाप नाश हुन्छन् । तर कसैको पनि पाप नाश हुँदैन । सबैभन्दा पहिले त आत्मा र परमात्माको नै रहस्य बताऊ । आत्माले नै परमात्मा बाबालाई पुकार्छ, उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । आत्मा पनि निराकार छ । यी अंगद्वारा आत्माले पुकार्छ । भक्ति पछि भगवान्लाई आउनु छ, यो पनि ड्रामामा पार्ट छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न आउनुपर्छ । शास्त्रहरूमा पनि छ— भगवान्लाई संकल्प उत्पन्न भयो । अवश्य ड्रामा प्लान अनुसार संकल्प उठ्यो होला । पहिले यी कुरालाई कहाँ जान्दथ्यौ र । दिन-प्रतिदिन बुझ्दै जानेछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई नयाँ-नयाँ गहन भन्दा गहन कुरा सुनाउँछु । सुन्दा-सुन्दा बुझ्दै गइन्छ । पहिले यस्तो भनिदैनथ्यो— शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ । अहिले त राम्रोसँग बुझेका छौ, अबै बुझ्नुपर्ने धेरै छ । सधैं सम्भाइरहनुहुन्छ— कसरी कसैलाई सम्भाउनुपर्छ । पहिले यो निश्चय गरून्— बेहदका बाबाले सम्भाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँले अवश्य सत्य नै बताउनुहुन्छ । यसमा अलमलिने पनि कुरा छैन । बच्चाहरू कोही पक्का छन्, कोही कच्चा छन् । कच्चा छन् भने कसैलाई सम्भाउन सक्दैनन् । यस्तो त विद्यालयमा पनि नम्बरवार हुन्छन् । धेरैलाई यो संशय हुन्छ— हामीले कसरी सम्भौं, परमपिता परमात्मा आएर पढाउनुहुन्छ ? किनकि उनीहरूको बुद्धिमा छ— श्रीकृष्णले ज्ञान सुनाउनुभयो । अब पतित दुनियाँमा त कृष्ण आउन सक्दैनन् । यो उनीहरूलाई सिद्ध गर— परमात्मालाई नै आउनुपर्छ, पतित दुनियाँ र पतित शरीरमा । बाबाले यो पनि सम्भनुहुन्छ— हरेकको आ-आफ्नो बुद्धि छ । कसैले त तुरुन्त बुझ्दछन् । जति हुन सक्छ सम्भाउनु छ । ब्राह्मण सबै एक समान हुँदैनन् । तर देह-अभिमान बच्चाहरूमा धेरै छ । यी बाबाले पनि जान्दछन्— सबै नम्बरवार छन् । निर्देशनमा बच्चाहरूलाई चलनुपर्छ । बडा बाबाले जे भन्नुहुन्छ, त्यो मान्नुपर्छ । गुरु आदिले भनेको त मान्दै आएका छौ । अब बाबा जो स्वर्गमा लैजानेवाला हुनुहुन्छ, उहाँको कुरा त आँखा चिम्लेर मान्नुपर्छ । तर यस्ता निश्चयबुद्धि छैनन् । त्यसमा चाहे नोक्सान होस् वा फायदा होस् मान्नुपर्छ । मानौं नोक्सान हुन्छ, फेरि पनि बाबाले भन्नुहुन्छ नि— सदैव यस्तो सम्भ शिवबाबाले नै भन्नुहुन्छ, ब्रह्माले होइन । जवाफदेही शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँको यो रथ हो, उहाँले ठीक गरिदिनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— म बसेको छु । सदैव सम्भ शिवबाबाले नै भन्नुहुन्छ, यिनले केही जान्दैनन् । यस्तै सम्भ । एकातर्फ त निश्चय राख्नुपर्छ, शिवबाबाले भन्नुहुन्छ— मेरो कुरा मान्दै गन्यौ भने कल्याण हुन्छ । यी ब्रह्माले पनि यदि केही भन्छन् भने त्यसको जवाफदेही पनि म हुँ । तिमी बच्चाहरूले चिन्ता नगर । शिवबाबालाई याद गर्नाले अवस्था अबै पक्का हुँदै जान्छ । निश्चयद्वारा विकर्म पनि विनाश हुन्छन्, बल पनि मिल्छ । जति

२०७३ वैशाख १५ बुधवार २७-०४-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

बाबालाई याद गर्छौं, उति बल पनि बढी मिल्छ। जसले श्रीमतमा चलेर सेवा गर्छन्, उनीहरूले नै उच्च पद पाउँछन्। धेरैमा देह-अभिमान धेरै रहन्छ। बाबालाई हेर, सबै बच्चाहरूसँग कसरी प्यारले चलनुहुन्छ। सबैसँग कुरा गरिरहनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ— ठीकसँग बसेका छौ ! कुनै कष्ट त छैन ? प्यार हुन्छ बच्चाहरूको लागि। बेहदको बाबालाई बच्चाहरू प्रति धेरै-धेरै प्यार रहन्छ। जसले जति श्रीमतमा सेवा गर्छन्, त्यसै अनुसार प्यार रहन्छ। सेवामा नै फायदा छ। सेवामा हड्डी दिनु छ। कुनै पनि काम गर्छौं भने त्यो फेरि दिलमा पनि रहन्छ— यो बच्चा फस्टक्लास छ। तर चल्दा-चल्दै कसैमा ग्रहचारी पनि बस्छ। मायाको सामना हुन्छ नि। ग्रहचारीको कारणले फेरि ज्ञान लिन सक्दैनन्। कसैले त फेरि कर्मणा सेवा अथक भएर गर्छन्।

तिम्रो काम हो सबैलाई सुखधामको मालिक बनाउनु। कसैलाई दुःख नदिनु। ज्ञान छैन भने फेरि धेरै दुःख दिन्छन्। फेरि जतिसुकै सम्झाए पनि बुझ्दैनन्। सबैभन्दा पहिले ज्ञान दिनु छ आत्मा र परमात्माको। कसरी आत्मामा ८४ को पार्ट भरिएको छ, जुन अविनाशी पार्ट छ। कहिल्यै बदलिदैन, ड्रामामा निश्चित छ। यो निश्चय हुनेहरू कहिल्यै हल्लिदैनन्। धेरै हलचलमा आउँछन्। पछि गएर जब संसारलाई आगो लाग्छ तब अचल बन्दछन्। अहिले त धेरै युक्तिसँग सम्झाउनु छ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरू त सेवामा रहन्छन्। दिलमा चढेका हुन्छन्। धेरै अगाडि जान्छन्। धेरै मेहनत गर्छन्। उनीहरूलाई सेवाको धेरै सोख रहन्छ। जसमा जे गुण छ बाबाले त्यो वर्णन गर्नुहुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार

- १) सेवामा हड्डी दिनु छ, कुनै कुरामा पनि संशय उठाउनु छैन। सबैलाई सेवा गरेर सुख दिनु छ, दुःख होइन।
- २) निश्चयको बलद्वारा आफ्नो अवस्थालाई अडोल बनाउनु छ। जे श्रीमत मिल्छ, त्यसमा कल्याण समाहित छ किनकि जवाफदेही बाबा हुनुहुन्छ त्यसैले चिन्ता गर्नु छैन।

वरदानः— स्नेहको रिटर्नमा समानताको अनुभव गर्ने सर्वशक्ति सम्पन्न भव

जो बच्चाहरू बाबाको स्नेहमा सदा समाहित हुन्छन्, उनीहरूलाई स्नेहको रिटर्नमा बाबा समान बन्ने वरदान मिल्छ। जो सदा स्नेहयुक्त र योगयुक्त रहन्छन् उनीहरू सर्व प्राप्तिहरूबाट सम्पन्न स्वतः बन्छन्। सर्व शक्तिहरू साथमा छन् त्यसैले विजय अवश्य हुन्छ। जसलाई स्मृति रहन्छ— सर्वशक्तिमान् बाबा हाम्रो साथी हुनुहुन्छ, उनीहरू कहिल्यै कुनै कुरामा विचलित हुन सक्दैनन्।

स्लोगनः— पुरुषार्थी जीवनमा जो सदा सन्तुष्ट र खुशी रहन्छन्, उनीहरू नै भाग्यमानी हुन्।